

Sygn. akt I ACz 1514/13

POSTANOWIENIE

Dnia 9 sierpnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Prezes SA:	Andrzej Niedużak (spr.)
Sędzia SA:	Jan Gibiec
Sędzia SA:	Małgorzata Lamparska

po rozpoznaniu w dniu 9 sierpnia 2013 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **A. D., M. D., E. M., J. M.**

przeciwko: **(...) BANK S.A. w W.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek zażalenia powodów

na postanowienie Sądu Okręgowego w Świdnicy

z dnia 29 maja 2013 r., sygn. akt I C 620/13

p o s t a n a w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Świdnicy oddalił wniosek powodów o udzielenie zabezpieczenia roszczenia o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności przez zawieszenie postępowania egzekucyjnego. Sąd Okręgowy wskazał, że wskazywane przez powodów okoliczności nie uprawniają do zgłoszonego przez nich roszczenia. Sąd podkreślił, że powodowie nie zdołali w żaden sposób wykazać, że weksel złożony na zabezpieczenie wierzytelności został wypełniony wbrew deklaracji wekslowej, a jako poręczyciele pożyczki odpowiadają za zobowiązanie w sposób zobiektywizowany, oparty na zasadzie ryzyka i gwarantują własnym majątkiem wypłacalność kredytobiorcy. Zdaniem Sądu powodowie nie uprawniają do udzielenia zabezpieczenia w udzieleniu zabezpieczenia.

Powodowie zaskarżyli postanowienie Sądu Okręgowego, zarzucając rozstrzygnięciu błąd w ustaleniach faktycznych sprawy, który miał istotny wpływ na treść zaskarżonego postanowienia, a polegający na przyjęciu, że powodowie nie uprawniają do dochodzonego przez nich roszczenia, jak i interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Zdaniem powodów uprawniają oni bowiem w sposób wystarczający, że poręczenie przez nich udzielone nie istniało w chwili wypełniania przez stronę pozwaną weksla in blanco, gdyż wygasło z chwilą przejęcia długu przez spółkę (...) S.A.

Mając na uwadze powyższe powodowie wnieśli o zmianę zaskarżonego postanowienia i uwzględnienie złożonego przez nich wniosku.

W odpowiedzi na zażalenie strona pozwana wniosła o jego oddalenie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny w pełni akceptuje stanowisko Sądu I instancji, iż powodowie nie uprawdopodobnili w sposób dostateczny dochodzonego przez siebie roszczenia. Jak wskazał w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd I instancji z pozwu wniesionego w niniejszej sprawie wynika, że powodowie poręczyli umowę kredytu inwestycyjnego z dnia 28 lipca 2008 r., zawartą pomiędzy stroną pozwaną a (...) sp. z o.o. w M.. Tytułem udzielonego poręczenia powodowie awalowali weksel in blanco wystawiony przez kredytobiorcę, wyrazili zgodę na wypełnienie weksla w przypadku niedotrzymania warunków spłaty kredytu, jak i na pozostałe warunki deklaracji wekslowej. Umowa kredytu została wypowiedziana przez stronę pozwaną, zgodnie z treścią jej § 13, wobec złego stanu majątkowego pożyczkobiorcy i zagrożenia terminowej spłaty zobowiązania.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że powodowie nie uprawdopodobnili, iż deklaracja wekslowa została wypełniona niezgodnie z jej postanowieniami, jak i nie przedstawili Sądowi wiarygodnych dowodów na to, że doszło do przejęcia długu wynikającego z umowy kredytu inwestycyjnego, o której mowa powyżej, co mogłoby stanowić podstawę do uwolnienia ich od odpowiedzialności tytułem udzielonego (...) sp. z o.o. poręczenia. Pamiętać należy, że zgodnie z treścią art. 519 § 2 pkt 2 k.c. przejęcie długu może nastąpić przez umowę zawartą między dłużnikiem a osobą trzecią za zgodą wierzyciela, która to umowa pod nieważnością winna być zawarta na piśmie (art. 522 k.c.). Powodowie wnioskując o udzielenie zabezpieczenia w niniejszej sprawie nie przedstawili umowy o przejęcie długu, nie wykazali również w żaden sposób, że wierzyciel – strona pozwana wyraziła zgodę na przejęcie zobowiązania kredytobiorcy przez spółkę (...) S.A., a w tej sytuacji nie można zatem przyjąć, by powodowie uprawdopodobnili, że do przejęcia długu rzeczywiście doszło. Dołączone do rozpoznawanego zażalenia umowy pożyczki z dnia 28 sierpnia 2009 r., umowy zastawu z dnia 27 stycznia 2010 r., umowy ugody z dnia 10 lutego 2010 r. potwierdzają jedynie, że (...) S.A. udzieliła pożyczki (...) sp. z o.o., co jednak, z uwagi na treść powołanych powyżej przepisów Kodeksu cywilnego, nie może stanowić wiarygodnego dowodu na to, że wskutek zawarcia tych umów nastąpiło przejęcie długu, wynikającego z umowy kredytu inwestycyjnego zawartej pomiędzy stroną pozwaną a (...) sp. z o.o. w M.. Ponadto wskazać należy, że choć z pism kierowanych przez (...) sp. z o.o. do strony pozwanej wynika, że spółka ta informowała pozwaną o tym, że wyraża zgodę na spłatę kredytu przez (...) S.A., to jednak powodowie nie przedstawili żadnego dowodu mogącego potwierdzić, że pozwana zgodę na przejęcie długu wyraziła, sama pozwana zaś faktowi takiemu zaprzecza. Sąd Apelacyjny za pozbawioną podstaw uznał ponadto argumentację powodów, że strona pozwana dochodząc wykonania zobowiązania winna w pierwszej kolejności skierować się do kredytobiorcy, wobec ustanowienia hipoteki na należących do niego nieruchomościach oraz do nabywcy większości akcji pożyczkobiorcy A. Z.. Pamiętać należy bowiem, że z istoty instytucji poręczenia wynika, że w braku odmiennego zastrzeżenia w umowie, dłużnik i poręczyciel odpowiadają solidarnie za zobowiązanie (art. 881 k.c.). Odpowiedzialność poręczyciela, jak i dłużnika głównego polega zaś na tym, że wraz z nadejściem wymagalności długu wierzyciel może dochodzić spełnienia świadczenia, według swego wyboru, albo od dłużnika, albo od poręczyciela, łącznie albo od każdego z nich z osobna. Powodowie w niniejszym postępowaniu nie próbowali nawet wykazać, iż w umowie poręczenia zawarte zostało zastrzeżenie, iż ich odpowiedzialność za zobowiązanie będzie kształtować się odmiennie, niż to określił ustawodawca w powołanym powyżej przepisie. Powyższe oznacza z kolei, że wbrew temu co powodowie obecnie ponoszą, strona pozwana nie miała obowiązku egzekwować niezapłaconych należności w pierwszej kolejności od kredytobiorcy, czy też nabywcy akcji spółki, która kredyt zaciągnęła, lecz mogła wystąpić o zapłatę do nich, jako do poręczycieli. Sąd Apelacyjny w pełni podziela stanowisko Sądu I instancji, że powodowie jako poręczyciele odpowiadają na zasadzie ryzyka, w sposób zobiektywizowany, a poręczając umowę kredytu zagwarantowali całym swoim majątkiem wypłacalność kredytobiorcy. Dla przyjęcia ich odpowiedzialności nie ma zatem znaczenia, czy wierzyciel mógł domagać się wykonania zobowiązania od innych osób. W tej sytuacji stwierdzić zaś należało, że skoro dla ustalenia, czy roszczenie podlegające zabezpieczeniu jest prawdopodobne, konieczne jest dokonanie wstępnej jego oceny z punktu widzenia wchodzących w grę przepisów prawa materialnego, to okoliczności niniejszej sprawy nie

pozwalają na uznanie twierdzeń powodów za wiarygodne, co z kolei czyni niemożliwym uwzględnienie złożonego przez nich wniosku o zabezpieczenie roszczenia.

Jak już wskazano powyżej warunkiem udzielenia zabezpieczenia roszczenia jest spełnienie łącznie dwóch przesłanek – uprawdopodobnienie roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Skoro zatem powodowie nie spełnili jednej z nich, a mianowicie nie uprawdopodobnili w sposób dostateczny dochodzonego przez siebie roszczenia, wniosek ich nie mógł zostać uwzględniony. Sąd Apelacyjny rozpoznając niniejsze zażalenie zgodził się jednak również z Sądem I instancji, iż powodowie nie uprawdopodobnili nadto istnienia interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia roszczenia. Pamiętać należy, że interes prawny w uzyskaniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie (art. 730¹ § 2 k.p.c.). Powodowie w niniejszej sprawie możliwości wystąpienia okoliczności przewidzianych w cytowanym powyżej przepisie nie zdołali uprawdopodobnić. O istnieniu interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia nie może bowiem przesądzać fakt, iż prowadzone przeciwko powodom postępowanie egzekucyjne utrudnia im codzienne funkcjonowanie i regulowanie posiadanych zobowiązań. Powodowie w niniejszej sprawie jednocześnie nie próbowali nawet wykazać, iż brak zabezpieczenia może w przyszłości pozbawić ich możliwości wykonania zapadłego w sprawie orzeczenia, koncentrując się wyłącznie na swojej obecnej sytuacji finansowej i uciążliwości prowadzonej egzekucji. W tej sytuacji zaś nie można było uznać, by powodowie uprawdopodobnili istnienie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia dochodzonemu przez nich roszczeniu.

Podkreślić w tym miejscu należy jednocześnie, że postępowanie zabezpieczające nie jest postępowaniem, w którym przesądza się o zasadności roszczenia, a przeprowadzana przez Sąd ocena materiału dowodowego w tym postępowaniu ma na celu jedynie ustalenie, czy roszczenie może być uznane za wiarygodne, a tym samym, czy istnieją przesłanki do udzielenia zabezpieczenia roszczenia. W sytuacji natomiast, gdy przy rozpoznawaniu wniosku o zabezpieczenie roszczenia powstają, tak jak w niniejszej sprawie, poważane wątpliwości, brak jest podstaw do przyjęcia, że roszczenie zostało przez powodów uprawdopodobnione w sposób dostateczny.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny zgodził się z Sądem I instancji, że powodowie nie wykazali przesłanek warunkujących możliwość udzielenia zabezpieczenia dochodzonego przez nich roszczenia, co musiało skutkować oddaleniem wniosku.

W tej sytuacji uwadze Sąd Apelacyjny, uznając zażalenie powodów za pozbawione podstaw, po myśli art. 385 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

bp